

Trwający w Kościele katolickim Rok Wiary skłania do podjęcia otwartego dialogu między rozumem a wiarą, przypomnienia świadków wiary, poznania dzieł sztuki sakralnej. Rok Wiary rozpoczął się w 50. rocznicę otwarcia Soboru Watykańskiego II (zagadnieniu Vaticanum II, który był soborem o wierze, poświęcone jest jedno ze studiów). O dialogu wiary i rozumu, które się wzajemnie umacniają, pisał w encyklice *Fides et ratio* bł. Jan Paweł II. Także nowy dokument papieża Franciszka – *Lumen fidei* – nawiązuje do tego zagadnienia. Czytamy w nim m.in.: „[...] wiara wywiera dobroczynny wpływ na spojrzenie nauki: zaprasza ona uczonego, by pozostał otwarty na rzeczywistość z całym jej niewyczerpanym bogactwem. Wiara pobudza zmysł krytyczny [...]. Zachęcając do zdumienia wobec tajemnicy stworzenia, wiara poszerza horyzonty rozumu, by lepiej oświecić świat odsłaniający się przed badaniami naukowymi”. Encyklika ta wskazuje też na związek wiary i teologii.

Składające się na tom szkice i rozprawy naukowe zostały wygłoszone w ramach spotkań w Ośrodku Badawczym Myśli Chrześcijańskiej UŁ w latach 2010–2013 przez pracowników m.in. Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Uniwersytetu Łódzkiego. Zbiór ma charakter interdyscyplinarny i obejmuje – ujętą z różnych perspektyw badawczych – tematyczną triadę: wiara – teologia – filozofia (antropologia, dialogika, personalizm, teologia moralna, filozofia religii), a ponadto wkracza w socjologię religii, relacje między nauką i religią oraz wiarą i kulturą. Autorzy przypominają dorobek: Karola Wojtyły – Jana Pawła II, Josepha Ratzingera – Benedykta XVI, ks. Józefa Tischnera (doktora honoris causa UŁ w 1995 roku), abpa Józefa Życińskiego i Martina Bubera.

Zawarte w tomie rozważania są interesujące teoretycznie i dobrze sprobmatyzowane wokół tytułowego zagadnienia. Wyrażamy głęboką nadzieję na to, że tom powstały zbiorowym wysiłkiem stanie się skromnym wypełnieniem zaleceń Roku Wiary.

Redaktorki